

Moje rodina

Bydlím v rodině, kde se máme dobře. Maminka s tatínkem mě nebijí, nenechávají mě stát za trest za dveřmi, nesvítili mi v noci baterkou do očí, ani nepouštějí v noci hlasitou hudbu, která by mne budila.

Že to není nic divného? Že to je normální? Pro mne ne.

Nejprve jsem bydlela v rodině, kde nás docela dost bili. Pak jsme se s mladší sestrou dostaly do dětského domova. Myslím, že by děti neměly být v dětském domově. Tam nás sice nebili, ale bylo to hrozné, cítila jsem se tam osaměle, ale naštěstí jsem tam měla sestřičku, tak jsem si s ní hrála. Ale byla jsem tam smutná. V noci jsem nemohla spát. Když tam přišla vychovatelka, tak svítila baterkou všem dětem do očí. Když mě viděla, že nespím, tak mě poslala stát do kouta za dveře. Když jsme dostali o vánocích dárky, tak nám je potom sebrali. Až budu velká, chtěla bych mít hodného muže a čtyři děti. Chtěla bych s nimi jezdit na výlety, jako moji rodiče jezdí se mnou. Chtěla bych být maminka, která se dobře bude starat o děti, a která bude hodná.

Maria Stibbová, 10 let, pěst. - Ejemovi